

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 5. De peccato mortali. De vindicta, quam Deus de eo sumit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Martius.

Quanto putatis deteriora mereri supplicia, qui filium DEI conculcaverit, & sanguinem Testamenti pollutum duxerit, In quo sanctificatus est, & spiritui gratiæ contumeliam fecerit? *Hebr. 10. v. 19.*

Ut acquiescamus salutiferæ inspirationi, nostræ potestatis est; ut adipiscamur, quod acquiescendo cupimus, divini est muneris. *Aug.*

DIES V.

De peccato Mortali

De Vindicta, quam Deus de eo sumit.

I.

CÆlum, & infernus conspirant, ut nobis odium, quo DEUS in peccatum fertur, ostendant per vindictas, quas de eo exegit. Cælum quidem per modum, quo angelos rebelles à se repulit. Infernus per tormenta, quæ tot miseris ob unicum peccatum Mortale inflixit. Multitudo ferè innumera Angelorum, Creaturarum perfectissimarum in infernum nempe in infelicitatem infinitam & sempiternam, à DEO infinite justo, infinite Misericorde præcipitatarum, ob unicum duntaxat peccatum solâ

sola cogitatione admissum, ob unicum peccatum inanis gloriæ, ob peccatum unius tantummodo momenti, meliùs mihi ostendunt, quàm omnes ratiocinationes, quid sit DEUS, & quid sit peccatum, quo is offenditur. Quanta igitur est cœcitas mea, quòd id tam facillè admittam, imò & felicem ob id me reputem! DEUS justus peccatum punire severiùs non potest, quàm id mereatur. DEUS Misericors peccatum semper mitiùs punit, quàm id mereatur. Et nihilominus id inferno punit. Inde judica, quid peccatum sit.

Martius.

II. Possumusne credere, peccatum naturam suam mutare, idcirco, quòd in nobis inveniatur, DEUM ipsum suam de peccato sententiam mutasse, ut minori id odio prosequatur? an non peccatum idem semper peccatum est? an non DEUS semper DEUS, semper infinite sanctus, peccato semper infinite contrarius est? Credimusne, quia majorem, quàm Angeli peccatorum numerum admittimus, quia intelligere potuimus è modo, quo in illis peccatum puniet, quantopere id aversetur; quia morientem pro nobis DEUM vidimus, quia tempus & facultatem pœnitentiæ agendæ, quam Angelis negavit, habuimus; credimusne, inquam quia viliores sumus, & quodam modo magis rei,

N 5

plu-

Martius.

pluribusque gratijs ditati, quàm ipsi Angeli, DEUM mitius nobiscum acturum, ut diutius ipsius Misericordiâ abutamur, ejusque patientiæ insultemus? sincerène hoc credimus? vel certè habemusne causam hoc credendi saltem, nisi nos ultro decipere, & obcæcare velimus?

III. Modus, quo DEUS tot infelices puniat animas, quas quotidie in inferorum abyssum præcipitat, & non rarò ob unicam noxam lethalem satis superque nobis demonstrat, eum suam de eo mentem non mutasse. Si Pater aliquis ipsemet proprium filium ad mortem, & quidem ad mortem crudelem condemnaret; imò si ipsemet ejus supplicio spectator adesse vellet, eoque delectaretur; præterea si etiam supplicij executor esse vellet; certè assereres, vel Patrem omnem humanitatis sensum exuisse, vel filium omnium hominum sceleratissimum esse. At si quis, insuper adderet hunc patrem esse sapientiam, moderationem, Bonitatem ipsam, qui hunc filium adeò amavit, ut omnibus se bonis spoliaret ad ipsum ditandum, ut vitam propriam ad vitam filio servandam in discrimen conijceret. Ah! filius iste, dicereres, qui patrem tam pium ad tantam austeritatem compulit, flagitiosissimus sit,

nc-

neceſſe eſt! Pater iſte Chriſtus eſt, qui ho-
minem adeò amavit, ut omnem ſanguinem Martius,
ſuum profuderit, ut in Cruce pro illo mor-
tuus ſit. Et nihilominus hunc ipſum homi-
nem, quem tam ardentè amavit, ad ignes
ſempiternos condemnat, lætatúrque, dum
ipſum in eo ardentem conſpicit; atque
hunc ignem ſpíritu iræ ſuæ animat. Et
quis cor tam tenero amore plenum ad tam
inauditam Conſilij mutationem adduxit?
ſolum peccatum, quod in anima hujus mi-
ſeri invenit. Si mutatio tam formidanda
cor noſtrum non immutat, nec ei tantum
peccati horrorem inſpirat, quanto priùs
erga illud ferebatur amore, quis cor hoc
in melius convertet?

*Statue peccato immunem te reddere per
metum pœnarum; quæ eidem intentantur; ſi neo-
dum adeò generoſus es, ut id fugias ex timore
Deo diſplicendi.*

Væ nobis, quia peccavimus. *Thren. c. 3.
v. 16.*

Vim Deo facimus ſiquitaribus noſtris,
ipſi in nos iram divinitatis armamus. *Sal-
vian.*

DIES